I'll give you a stupid example.

Imagine if you were capable of an intelligent one.

ตัวอย่างแบบ GILLETTE

ว่าด้วยระยะห่าง การปลอมตัว และผู้หญิงที่ตรวจสอบบัญชี

ตัวอย่างเช่น

การสื่อสารอาศัยสูตรเฉพาะอย่างหนึ่งมาตลอด

ตัวอย่างเช่น

สองคำที่ดูไร้เดียงสา

สองคำที่ดูไม่มีพิษภัยและสุภาพ แต่มีข้อได้เปรียบอันพิเศษอย่างหนึ่ง: มันทำให้คนเราก้าวเข้าไปในอาณาเขตของคนอื่นได้โดยไม่ต้องขออนุญาต

เมื่อมีใครพูดว่า ตัวอย่างเช่น เป้าหมายแทบไม่เคยเป็นตัวอย่างนั้นเอง

เป้าหมายคือระยะห่าง

เพราะผู้คนไม่ชอบเห็นตัวเองถูกเปิดโปงต่อปัญหา พวกเขาไม่ชอบได้ยินชื่อตัวเองผูกติดอยู่กับจุดอ่อน ความผิดพลาด หรือความขัดแย้งในตัวเอง

แต่พวกเขายินดีอย่างยิ่งที่จะเฝ้าดูสิ่งเดียวกันนั้นเมื่อมันเป็นของคนอื่น

และแล้ว การสื่อสารก็คิดค้นทางลัดอันน่าทึ่งขึ้นมา

อย่าพูดว่า:

“คุณกำลังทำแบบนี้”

จงพูดว่า:

“ตัวอย่างเช่น ลองนึกถึงผู้ชายคนหนึ่งที่...”

แล้วกำแพงป้องกันก็พังลงในทันที

ผู้ฟังติดตามเรื่องราว

พินิจตัวละคร

ตัดสินสถานการณ์

บางทีถึงกับหัวเราะด้วยซ้ำ

การตระหนักรู้มาถึงในภายหลังเท่านั้น

ตัวละครนั้นไม่เคยเป็นคนอื่นเลย

ตัวละครนั้นคือผู้ฟัง

ตัวอย่างเป็นเพียงหน้ากากที่ความจริงสวมใส่

นักสื่อสารชั้นยอดรู้เรื่องนี้มาตลอด

ความคิดแทบไม่เคยเข้ามาทางประตูหน้า

มันชอบทางเข้าด้านข้างมากกว่า

ตัวอย่างเช่น

ความสัมพันธ์ของมนุษย์พึ่งพาตัวอย่างมาตลอด โดยเฉพาะระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง

ผู้ชายใช้มันมาหลายศตวรรษแล้ว

ตัวอย่างเช่น ลองนึกว่าเราอาศัยอยู่ริมทะเล

ตัวอย่างเช่น ลองนึกว่าเราได้พบกันเร็วกว่านี้ห้าปี

ตัวอย่างเช่น ลองนึกว่าเราย้ายไป New York

ตัวอย่างเช่น ลองนึกว่าเราเป็นของกันและกัน

ไม่มีประโยคไหนในนี้บรรยายความจริงเลย

มันบรรยายสถาปัตยกรรม

โครงสร้างชั่วคราวที่สร้างขึ้นด้วยถ้อยคำ

ห้องที่ความเป็นไปได้ได้รับอนุญาตให้เข้ามาก่อนที่หลักฐานจะมาถึง

ผู้ชายรักห้องเหล่านั้น

เพราะจินตนาการมีราคาถูกกว่าการก่อสร้าง

ภายในจินตนาการ ทุกโปรเจกต์ใช้งานได้

ทุกการเดินทางประสบความสำเร็จ

ผู้หญิงทุกคนเข้าใจ

ทุกผลลัพธ์เป็นไปในทางที่ดี

แล้วไม่ช้าก็เร็ว ความจริงก็มาถึง

และความจริงมักมาถึงในรูปของผู้หญิง

ผู้หญิงฉลาดรับฟัง

ผู้หญิงฉลาดมากประเมิน

ผู้หญิงที่เหนือชั้นตรวจสอบบัญชี

และความแตกต่างนั้นมากมายนัก

บทสนทนาธรรมดาอาจรอดพ้นการประเมิน

โปรเจกต์หนึ่งอาจรอดพ้นคำวิจารณ์

ภาพลวงตาไม่เคยรอดพ้นการตรวจสอบบัญชี

นั่นมักเป็นวินาทีที่แม่นยำที่สุดที่ผู้ชายฉลาดคนหนึ่งค้นพบว่าเขากำลังสร้างอนาคต หรือแค่ตกแต่งจินตนาการเพ้อฝัน

คำตอบมาถึงอย่างรวดเร็ว

ผู้หญิงแทบทุกคนคิดค่าบริการเป็นวินาที

ไม่เคยคิดเป็นชั่วโมง

ตัวอย่างเช่น

ลองนึกถึงผู้ชายคนหนึ่งที่ใช้เวลาหลายปีสร้างคำอธิบาย กลยุทธ์

ฉากทัศน์

แบบจำลอง

สถาปัตยกรรม

ระบบทั้งระบบถูกออกแบบมาเพื่อทำให้ความจริงดูสมเหตุสมผล

แล้ววันหนึ่งเขาก็พบผู้หญิงคนหนึ่งที่สติปัญญาของเธอเกินขนาดของระบบที่เขาสร้างขึ้น

ไม่ใช่อย่างหรือหวา

ไม่ใช่อย่างก้าวร้าว

เพียงแค่อย่างเป็นธรรมชาติ

เธอรับฟัง

สังเกต

รอคอย

แล้วถามคำถามเพียงข้อเดียว

คำถามง่าย ๆ

คำถามประเภทที่ทำให้สิ่งก่อสร้างทางปัญญาสิบปีพังทลายลงในสิบวินาที

ตอนนั้นเองที่บางสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น

ผู้ชายคนนั้นหยุดสร้าง

แผนการต่าง ๆ หมดเสน่ห์ลงในทันใด

พิมพ์เขียวกลายเป็นสิ่งไม่จำเป็น

การคำนวณกลายเป็นของประดับ

สถาปัตยกรรมหายไป

โปรเจกต์ลงไปอยู่ในถังขยะโดยตรง

ไม่ใช่เพราะเขาพ่ายแพ้

ไม่ใช่เพราะเขาถูกทำให้อับอาย

แต่เพราะในที่สุดเขาก็เข้าใจบางอย่าง

ตัวอย่างนั้นไม่เคยเป็นเรื่องสมมติ

ตัวอย่างนั้นคือตัวเขาเอง

แบบฝึกหัดนั้นคือตัวเขาเอง

กรณีศึกษานั้นคือตัวเขาเอง

และผู้หญิงที่ยืนอยู่ตรงหน้าเขาไม่ได้ก้าวเข้ามาในจินตนาการของเขา

เขาต่างหากที่ก้าวเข้าไปในจินตนาการของเธอ

Ferdinando